

SENTÈNCIA 2004-32 DE 26 DE JULIOL DE 2004

CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL. Invalidesa per accident de treball. Valoració de les raons de la no incorporació al mercat de treball de les. Capacitat residual i edat de l'interessat.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència 2.004-01, de 26 de gener de 2.004, va estimar parcialment la demanda interposada pel senyor M.F.S., va anul·lar la resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social d'11 de març de 2.003 que li havia reconegut una invalidesa per accident de treball del 35,6 % així com la de 21 de maig de 2.003 que l'havia confirmat, i li va atorgar una invalidesa de 44 punts sense reconèixer, però, l'element professional que sol·licitava.

2.- Contra la sentència ha interposat un recurs d'apel·lació al Sr. M.F.S., demanant que se li reconegui l'element professional i que es determini una invalidesa del 54 %, en atenció a que a conseqüència de les lesions que pateix no pot realitzar una vida laboral normal en el sector de la construcció.

3.- De l'escrit d'apel·lació se n'ha donat trasllat a la representació de la CASS, que l'ha contestat demanant la desestimació del recurs en raó a que dels informes mèdics que obren en autes no se'n pot desprendre que el Sr. M.F.S. no pugui recuperar la seva activitat.

4.- Les parts han presentat oportunament els escrits de conclusions respectius quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquesta apel·lació se circumscriu a determinar si a l'assegurat Sr. M.F.S. li correspon o no l'element professional que li fou negat en la primera instància, a l'empara d'allò que preveu l'article 6 del Reglament d'aplicació número 18.

Aquesta Sala ha declarat (sentències 02-36, de 12 de juliol de 2.002 i les que cita anteriors) que la regla general de que l'element professional es valora en funció de la

pèrdua d'emoluments que sofreix l'assegurat comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el que percebia abans de produir-se l'accident, "té una excepció que es dona quan els propis informes mèdics permeten apreciar que la patologia que pateix l'interessat li ha impedit reprendre la seva activitat laboral".

En el cas analitzat el Sr. M.F.S., de 33 anys, treballava en el sector de la construcció i les lesions que la sentència declara provades com a conseqüència de l'accident laboral que patí el 20 de novembre de 2.000 li afecten la mobilitat del moviment de pronosupinació del canell esquerre, entre lleu i molt lleu, la de l'espatlla esquerra, entre lleugera i moderada i també pateix un bloqueig en semi-flexió, del dit polze no dominant., de manera que l'abast invalidant de les lesions es concreta en 44 punts.

A la llum de la jurisprudència citada, si la manca d'incorporació al lloc de treball no permet comparar els sous percebuts per calcular la procedència i abast de l'element objectiu, cal concloure, per atorgar l'element professional, que la no incorporació al mercat de treball en el mateix ram que treballava l'assegurat es deu a les seqüeles de l'accident, i aquesta valoració s'ha de fer tenint en compte la capacitat residual i l'edat de l'interessat, com diu la sentència 02-32, de 12 de juliol de 2.002.

En el cas, la incidència de les lesions descrites en un home de 33 anys no permet concloure que com a conseqüència de l'accident no ha de poder incorporar-se a tasques en el ram de la construcció, per la qual cosa no li correspon el reconeixement de l'element professional i la sentència del Tribunal de Batlles que així ho ha entès ha de ser confirmada, amb desestimació del recurs d'apel·lació interposat en contra.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. M.F.S. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2.004-01, de 26 de gener de 2.004, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.